

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
 เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๖ [เช้า]
 “มตแดงคติความรักชาติ”

[ก่อนจ้งหัน]

ถามกันเรื่องรายจ่ายในเดือนหนึ่ง ๆ เกี่ยวกับช่าง จ่ายในเดือนหนึ่งจะหมดไปประมาณเท่าไร คือเขาจ่ายเป็นระยะ ๆ เราก็จะถามเป็นระยะ ๆ ว่าจ่ายระยะหนึ่งประมาณเท่าไร ๆ แล้วเงินในทางวัดมีอยู่มากน้อยเพียงไร ขาดเหลือเพียงไร จะต้องได้ถามกันเรื่อย หากว่าบกพร่องตรงไหน ๆ ทางนั้นก็จะโอนมา ๆ ไม่งั้นไม่ได้ เพราะเป็นครูบาอาจารย์ที่เราเคารพสุดขีด หลวงปู่มั่น ท่านพ่อลีด้วยนะ แล้วเจดีย์นี้เป็นพระบรมธาตุคือองค์ศาสดาด้วย รวมแล้วมีแต่ธรรมชาติที่ศักดิ์สิทธิ์วิเศษอยู่ภายในนี้ ที่เราจะมองข้ามไปไม่ได้เลย

ไปคราวนี้จึงได้พกเอาเรื่องเหล่านี้เข้ามาสู่หัวใจ ตกลงเราก็ต้องเป็นภาระคนหนึ่งเต็มเหนี่ยวเหมือนกัน นี่ยังไม่ได้ถามท่านทอง ให้ท่านทองมา แล้วมาซักเรื่องราวต่าง ๆ การจัดการจ่ายประจำงวด ๆ ทั้งหมดมันจะหมดไปเท่าไร เราก็ได้ทราบบ้างแล้ว แต่ยังไม่ละเอียดลอกจากปากคำของท่านทอง ตกลงเราจะต้องทั้งชาติทั้งศาสนา ระยะนี้จะพยายามไปด้วยกัน นี้ได้ลงมือสร้างแล้ว เรียกว่า ขึ้นเวทีแล้ว วัดอโศการาม ได้เสียก็ต้องหนุนกับเต็มเหนี่ยว ลงได้ขึ้นเวทีแล้วไม่แพ้ต้องชนะ แต่เรื่องแพ้ไม่แพ้ เราได้พิจารณาแล้ว ดูหมดทุกอย่าง ก็เป็นภาระ ท่านทองจะหนักมากอยู่ลึก ๆ แยกอยู่ลึก ๆ นี่เราเห็นใจอันนี้อันหนึ่ง

เพราะฉะนั้นจึงต้องเอามาพิจารณา จะซักถามท่านทองให้ละเอียดลออก ในงวดหนึ่ง ๆ จะจ่ายไปเท่าไร นี้แหละไม่ให้ขาดงวดเลย มากน้อยเราจะจ่ายไปเรื่อย ๆ เพราะนี่เป็นที่เกิดทุนสุด และวัดอโศการามเป็นวัดศูนย์กลางของกรรมฐานด้วย เป็นวัดของครูบาอาจารย์ที่เคารพเลื่อมใสด้วย ไม่มีอะไรบกพร่องสำหรับวัดนี้ แล้วการที่จะสร้างเจดีย์ขึ้นมาก็เพื่อหนุนจิตใจของชาวพุทธเราให้เจริญรุ่งเรืองในอรรถในธรรม ในบุญในกุศลโดยถ่ายเดียว ไม่มีอะไรที่จะบกพร่องเสียหายจากการสร้างเจดีย์นี้ เราประมวลมาหมดแล้วนะ มีแต่สิ่งที่จะหนุนจิตใจของชาวพุทธเรา ตลอดลูกหลานทั้งหลาย ให้ได้ดวงตาบุญเอกุศลคุณงามความดีไปตลอด จากเจดีย์อันใหญ่หลวงและศักดิ์สิทธิ์วิเศษนี้ เราคิดเรียบร้อยแล้ว

ไปดูหมดละเอียดลออก หลายสิบล้าน ไม่ใช่ธรรมदानะ ไปช่วยคราวนี้เรารู้สึกว่ายังไม่สบายใจอยู่นิดหน่อย เพราะว่าไม่ได้ช่วยท่านเต็มเม็ดเต็มหน่วย เราจึงจะพิจารณา

ตามหลัง หนูน ๆ ไปเรื่อย ๆ อย่างโรมันก็ต้องถึงไหนถึงกันแหละ ถ้าเจดีย์อันนี้ไม่สำเร็จ วัดโศการามที่เป็นที่สถิตอยู่ของครูบาอาจารย์ทั้งหลายเหมือนว่าไม่มีค่า ล้มระนาวไปตาม ๆ กัน เพราะฉะนั้นเราจะให้ล้มไม่ได้ นี่ละอันหนึ่งสำคัญ เมื่อวานทั้งหมดดูเหมือนได้เงินล้านห้าแสน ได้พื้นฐานไว้แล้วก็ไม่เป็นไร ค่อยหนุนกันไป

ของเราที่แบกอยู่เวลานี้ลาดยาวก็ตั้ง ๓๐ ล้าน มีแต่เรื่องภาระที่เราต้องรับผิดชอบทั้งนั้น จากนั้นมาก็วัดโศการาม เจดีย์ก็เข้ามาเคียงข้าง ที่เราจะได้อุ้มทั้งหมดเลย นี่อันใหญ่เวลานี้เจดีย์ สำหรับบ้านสองหลังของนักโทษก็เป็นอันว่าอยู่ในนี้แล้ว ส่วนปลูกสร้างตึกโรงพยาบาลต่าง ๆ มีอยู่ทั่วไปนะ แล้วมีอยู่ตลอดมาไม่เคยขาด แต่ไม่ถือว่าเป็นภาระหนักมาก เพราะหลังละ ๕ ล้าน ๖ ล้าน ๗ ล้าน หรืออย่างมากที่สุดก็ไม่เคย ๑๐ ล้าน ตึกต่าง ๆ ตามโรงพยาบาลที่เราช่วยติดต่อกันเรื่อยมา ที่ใหญ่ก็คืออันนี้แหละเจดีย์จะต้องได้พิจารณาเป็นกรณีพิเศษอีกที ช่วยท่านทอง ไม่งั้นท่านทองอกจะแตกนะ ไม่พูด พูดไม่ออก แต่ไฟเผาอยู่ภายใน ไฟความดีนรณของท่านเองที่จะทำให้สำเร็จ ท่านก็หมุ่นอยู่ภายใน นี่อันหนึ่งเราก็เห็นใจท่าน

หลวงตาหนักมากเหมือนกันนะ แบกกว้างมากทีเดียว ที่วัดโศฯ ก็เข้ามาอีกทางวัดโพธิสมภรณ์ อุดร นั้นก็เหมือนกัน สร้างตึกสำหรับเรียนอะไรขึ้นที่วัดโพธิ์ พอดีเจ้าของตายไป ภาระเลยมาอยู่กับเจ้าคุณ แต่ก่อนชื่อธรรมบัณฑิต เดียวนี้ท่านเลื่อนเป็นรองสมเด็จพระสังฆราช อันนั้น ๑๗ ล้าน ไม่ใช่เล่นนะ ถ้ามมีเงินใหม่ มีเงินอยู่ ๑ ล้าน ๕ แสน ท่านไปหาเรา โอ้ย ภาวนาไม่ลง ท่านว่า นั่งภาวนาจิตมันไปหมุ่นอยู่กุฏิที่สร้างสำหรับพวกปริยัติ มันเลยภาวนาไม่ลง คิดเห็นแต่ท่านอาจารย์ อยู่ไม่ได้เลยมา เวลานี้งวดเขาจะมาในวันนั้น ๆ ต้องวิ่งเข้ามา มองหาไหนไม่มีเลย เท่าไรละ ๓ ล้าน ตกลงให้เลย ก่อนหน้านั้นอีกก็มา อันนั้นให้ไป ๒ ล้าน ๕ มาตรการนี้อีก ๓ ล้าน ต่อไปนี่ก็จะมาอีก ไม่มีที่จะไปไหนก็ต้องมา ทางวัดโศฯ ก็ต้องหมุ่นอยู่นี้ มันเป็นอย่างนั้นเรา

เพราะฉะนั้นเราถึงได้พูดกับพี่น้องทั้งหลายว่าเรื่องมีเราไม่มี มีแต่ว่าทรงตัวกับติดหนี้ ทรงตัวกับติดหนี้ อยู่อย่างงั้นเราอยู่ทุกวันนี้ละ ติดหนี้ก็เคยเล่าให้ฟังแล้ว ส่วนมากเป็นโรงพยาบาล เครื่องมือแพทย์ เครื่องมือที่จำเป็น ๆ ต่อคนไข้จำนวนมากมาย อาศัยเครื่องมือ ไม่มีอันนี้แล้วหมดหวัง เราก็ประมวลดูคนกับเครื่องมือนี้ราคาเท่าไร แล้วคนราคาเท่าไร คุณค่าเท่าไร อันนี้ซื้อประทิว สุดท้ายเอาเลยติดก็ติด ติดเรื้อยนะโรงพยาบาล เกี่ยวกับเครื่องมือแพทย์ติดเรื้อย ก็เราไม่มีจะทำยังไง มันหมด แต่ความจำเป็นมันก็มา น้ำใจของเราที่มีต่อโลกมันก็เต็มหัวใจ ทำยังไง เอาติด ติดเรื้อยติดหนี้

ระยะนี้รู้สึกหนักมากอยู่ ทั้งจะหมุนทองเข้าสู่จุดมุ่งหมาย อันใหญ่ก็อยู่ตรงนั้น หมุน จุดมุ่งหมายก็ ๑๐ ตัน ดอลลาร์ก็ ๑๐ ล้าน ถ้าพูดอย่างนี้เรียกว่าเราก็กุมใจของเรา ทั้ง ๆ ที่ลำบากอยู่มากเราก็กุมใจได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายเต็มกำลังความสามารถทุกด้าน ทุกทาง โดยไม่มีอะไรติดมือ แบกตลอด ๆ ไปเลย เราก็กุมใจ เราได้ช่วยพี่น้องทั้งหลาย คราวนี้เป็นคราวที่หนักมากในชีวิตของเราเพื่อพี่น้องทั้งประเทศ และศาสนาอยู่จุดกลาง เราอ้อมเลย เราก็กุมใจ หนักก็หนัก เอา ติดหนักก็ติด ติดเพื่อเป็นมงคล ติดเพื่อความดี ความดี ไม่ได้ติดเพื่อความลุ่มจม คิดหมด พิจารณาหมด

ติดหนักติดสินเหล่านี้เป็นอย่างไร หนักมาก เหล่านี้หนักเพื่ออะไร ๆ เพื่อความเป็น สิริมงคลแก่ชาติ แก่ศาสนาของเราทั้งนั้นนะ หนักก็หนัก สู้ไม่ถอย เอาหนัก เขาหนัก ทางซ้ายเพื่อลุ่มจมมีมากต่อมาก เราหนักเพื่ออ้อมเพื่อชูชาติศาสนาของเรา ไม่มีอะไร เสียหาย มีแต่ความเป็นมงคล หนักก็หนัก เอาตรงนี้นะบทเวลาจะเอา เพราะฉะนั้นมัน ถึงพอดพอดเหวี่ยงกันไป เวลาติดหนักเอาติด ชัดกันเลย คืออันนี้ก็เกี่ยวกับหัวหน้า เหมือนกัน มีเต็มแผ่นดิน ถ้าไม่มีผู้นำออกมันก็เคลื่อนย้ายยาก ถ้ามีหัวหน้า เช่นสัตว์ หัวหน้าฝูงเคลื่อนย้าย บริษัทบริวารก็ย้ายตาม มนุษย์เราก็ก่อนกัน มีหัวหน้ามีอะไร เคลื่อนย้ายก็ย้ายตามกัน อันนี้เราก็กิดอย่างนั้นเราจึงทน

[หลังจ้งหัน]

ทองคำเวลานี้ได้ ๕๑ กิโล ๔๗ บาท ๑๓ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๙๕,๒๙๗ ดอลลาร์ ได้หลังจากมอบแล้ว ได้เพิ่มเติมขึ้นมา นี้เราจะขยับเรื่อย พอตอนสุดท้ายนั้นจะหนัก มากทีเดียว แล้วเราจึงได้ผ่อนเบาในระยะนี้ วันที่ ๑๒ สิงหาคม มีงานมอบทองคำและ ดอลลาร์ครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะถึงข้างหน้านั้นนะ ถึงเดือนธันวาคม เราจะมอบนี้เป็นวาระหนึ่ง เวลานี้รู้สึกจะหนักมือกว่าทุก ๆ ครั้งที่ผ่านมา ทุกครั้งเราก็กินได้ว่าให้อภัย ๆ แต่ คราวนี้กลับเป็นว่า ก้าวแรกต้อง ๕๐๐ ขึ้นไปในการมอบทองคำในราววันที่ ๑๒ สิงหาคม ผ่านไปแล้ว

คือวันที่ ๑๒ นี้จะเป็นวันงานของบรรดาพี่น้องทั่วประเทศไทย รวมถึงวันเกิด หลวงตาบัวเป็นต้นเหตุแห่งการบำเพ็ญ เพื่อชาติศาสนาของเรา วันที่ ๑๒ นั้นเป็นวัน งาน ทางวัดจะตั้งขึ้นที่หน้าวัด ที่ศาลาใหญ่ บรรดาพี่น้องทั้งหลายจะบริจาคที่ไหน บำเพ็ญทางใดก็ได้แล้วแต่อัธยาศัย หลังจากวันที่ ๑๒ แล้วก็รวมทองคำ และดอลลาร์ที่เรา ได้มาน้อยเพียงไร แล้วที่นี้ก็หลอมทอง ได้ทำไรนั้นแหละตอนที่จะทราบว่าจะมอบ วันที่เท่าไร ๆ หลังจากวันที่ ๑๒ ไปแล้วนะ คือวันที่ ๑๒ นี้เป็นวันชวนชวยหาสมบัติ

เพื่อชาติของเรา หลังจากนั้นเราก็รวบรวมสมบัติ มีทองคำเป็นต้น แล้วหลอมได้จำนวนเท่าไรจะมอบตอนนั้นแหละ

ยังใจกรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบ ในวันที่ ๑๒ นี้ไม่ควรที่จะให้อ่อนแ่ต้มนะ นี้หลวงตาก็ได้มีออกมาบ้างแล้วว่า วันที่ ๑๒ ผ่านไปแล้วนี้ ทองคำควรจะเป็นก๊วแรก ๕๐๐ กิโลนะ แล้วต่อไปนั้นจะได้เท่าไรยังดี ยิ่งเป็นต้นหลวงตาหลับไหลไปเลย นี้ก๊วนี้เป็นก๊วที่หนักเพื่อก๊วข้างหน้าอีก ซึ่งหนักมากกว่านี้ จึงได้พยายามเก็บหอมรอมริบสติ ปัญญา กำลังวังชา ศรัทธา ความพากเพียร เสียสละของเรา ให้ร่วมมือร่วมใจกัน ให้ถือว่าชาตินี้คือชาติของคนไทยเรา ความบกพร่องจึงอยู่กับคนไทยของเราทุกคน การที่จะรับผิดชอบแก้ไขตัดแปลง หรือสนับสนุนสิ่งที่บกพร่องและให้สมบูรณ์ขึ้นมานั้นจึงเป็นความจำเป็นของพี่น้องชาวไทยทุกคนด้วยนะ อย่าเห็นว่าคนนั้นทำแล้วแล้ว คนนี้ทำแล้วแล้ว บุคคลคนนั้นเป็นคนจิตในประเทศ ใช้ไม่ได้เลย ถ้ามีสองคนเมืองไทยอาจแตก คนใจจิตใจจางไม่เห็นชาติของตนเป็นของสำคัญ

แม้ตั้งแต่หมดเขายังเห็นชาติของเขาเป็นของสำคัญ นี้เราก็เคยเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว เราไปทดลองมดแดงดู เขาอยู่ในรังเขา นี้เอามาเป็นคติ พิจารณาซิ พวกนอกรังมีอยู่สองสามตัว อยู่ห่าง ๆ เขารักษาการ สำหรับมดทั้งหลายอยู่ในรังหมด ทั้งลูกเต่าเหล่ากอ ข้างนอกมีสองสามตัว เหมือนว่าจะไปบุกบ้านเขานั้นแหละ นี้ที่มันจับใจนะ เอามาพิจารณา พอเราเอามือไปทำทำเหย่ แทนที่จะวิ่งหนีไม่วิ่งนะ โดดเข้ามาหาเราเลย เหย่ทางนี้ทางนั้นโดดเข้ามา เหย่ไปตรงไหนตัวไหนไม่มีคำว่าถอย โดดเข้ามาหามือเรา เราจีไปตัวนี้ ตัวนี้วิ่งเข้ามาเลย จีไปตัวนี้ตัวนี้วิ่งเข้ามาเลย สูดทำยวิ่งหากัน

จากนั้นเขาเข้าในรัง เขาเข้าในรังไปบอกในรังแตกฮือออกมา โถ เต็มรังเลยที่นี้ ในรังมีแต่มดแดงข้างนอกเต็มไปหมด เอ้อ กูเข้าใจแล้ว สู้มีความรักชาติของสุ ความสามัคคีทุกสิ่งทุกอย่าง เสียสละด้วยกันทุกตัวมด กูเห็นใจ กูมาหยอกเล่นเฉย ๆ ไม่ทำอะไรแหละ สูเข้ารังเถอะ เขาจ่อเราอยู่ เราเอามือทำอย่างนี้ตัวนี้ป็นขึ้นหลังตัวนี้ เราเอามือขึ้นเขาป็นขึ้นเรื่อยนะ เขาไม่ถอย นี้เป็นคติได้เป็นอย่างดีมาก ยิ่งเราเป็นเมืองพุทธ เป็นจิตใจของชาวพุทธเรา จึงอย่าให้จิตใจจิตจางว่างเปล่านะ เวลานี้ความจำเป็นของเรามีอยู่ทั่วหน้ากันในประเทศไทยเรา มีมากมีน้อยเราไม่ได้เป็นเศรษฐกิจ มีเท่าไรเสียสละน้ำใจของเรานั้นแหละเป็นสิ่งที่เด่นดวงมากนะ ยิ่งกว่าสมบัติเงินทอง มีมากมีน้อยจะออกมาจากน้ำใจ น้ำใจแสดงมายังใจนั้นแหละสมบัติจะออกไปตามนั้น

เรามีมากมีน้อยเอาเสียสละ ผู้มีมากน้ำใจมีมากเอามาก ผู้มีน้อยน้ำใจมีเท่าไรเอาเท่านั้น ช่วยกันเหมือนมดแดง ไต่หัวกันขึ้น เหยียบหัวกันขึ้น ต่อสู้กับสงครามคือหลวงตาบ๊วเป็นข้าศึกกับเขา เราก้เหมือนกันเวลานี้เรากำลังจะช่วยชาติบ้านเมืองของเรา

ขอให้ทุกท่านเห็นเป็นความจำเป็นทั่วหน้ากัน เรียกว่าเรารักชาติ เรารักความสามัคคี สละเป็นสละตายพร้อมหน้ากันไปเลยเหมือนมดแดง เป็นคติได้เป็นอย่างดี นี่กำลังก้าวเข้าจะให้ถึงจุดที่หมาย จุดที่หมายที่หัวหน้าคือหลวงตาเองเป็นผู้ประกาศไว้ด้วยความพิจารณาเต็มสติเต็มส่วนแล้วภายในหัวใจ

จึงได้ออกมาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ว่าการช่วยชาติคราวนี้ควรจะให้ได้ทองค่าน้ำหนัก ๑๐ ตัน ไม่ควรจะทำกว่านั้น ไม่สมชื่อสมนามศักดิ์ศรีดิงามแห่งชาติไทยของเราที่ช่วยชาติตัวเองทั้งประเทศ เมืองนอกเมืองนาตาเขามีทุกคน เราใจจัดใจดำน้ำขุ่น หรือรักชาติของตนด้วยน้ำใจที่ไม่มีถอยหลัง เขาจะดูทั้งสองอย่าง อย่างน้อยขอให้ได้ทองค่าน้ำหนัก ๑๐ ตัน แล้วดอลลาร์ ๑๐ ล้าน ใครจะมาตำหนิติเตียนอะไร หลวงตาจะออกขึ้นเวทีเลย ปิดพี่น้องทั้งหลายออกข้างหลังหลวงตา หลวงตาจะออกหน้าคนเดียว ใครมาตำหนิให้ตำหนิผู้เดียว เพราะหลวงตาเป็นผู้สั่งผู้เสียทุกอย่าง ได้ตามความมุ่งหมายแล้ว จะมาตำหนิพี่น้องไม่ถูก ต้องมาตำหนิกับหลวงตา

ถ้าใครเก่งให้ขึ้นมาเลยพีดกันบนเวที จะยกโคตรมาหลวงตาบักก็ไม่ถอย เพราะเหตุใดหลวงตาบักจึงไม่ถอย หลวงตาบักก็มีโคตรเหมือนกัน ยกโคตรหลวงตาบักฟาดไป ยังไม่เอาโคตรพี่น้องชาวไทยเราไปละ เอาแต่เพียงโคตรหลวงตาบัก กับโคตรคู่ต่อสู้เท่านั้นพอแล้ว หงายลงทะเล ให้เอาจริงเอาจริงทุกคน ๆ นะ คราวนี้จะได้เห็นน้ำใจพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคี เป็นนักเสียสละในคราวนี้ให้โลกภายนอกได้เห็น ภายในใจของเราเองก็อบอุ่นทั่วหน้ากัน ว่าไม่ย่อหย่อน ไม่ใจจัดจาง เอาจริงเอาจริง ถึงเวลาจริงจริง เอา หัวหน้าพาจริง หัวหน้าพาเป็นเป็น หัวหน้าพาตายตาย นี่หลวงตาที่เป็นหัวหน้าพี่น้องทั้งหลายนี้เอาตายเข้าสู่เลยนะ ไม่มีถอยเลย

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th